

מאורי הא"ש

שמואל שלמה טעללער - קרית יואל

לזכרו הבהיר של
כקש"ת מרנא הגה"ק
רבי אליקים
שלעזינגער
זצוק"ל
ראש ישיבת הרמ"ה לאנדאן

פרשת
נצוי תשפ"ו
גליון
ל'

ב"ה

עבודת כהן גדול בימים הנוראים - תשפ"ד

קס) כדי שיהי' קצת מושג מעבודה"ק של מורינו הר"מ זלה"ה במסיו"נ איין די הייליגע טעג' בערוב ימיו. אעתיק בזה איזה קטעי מכתבים שקבלתי מהמשב"ק בשנים שעל"ט - כאשר מורינו ז"ל כבר עבר גיל המאה - ועדיין עבר את בוראו במסיו"נ למעלה מהשגת אנוש.

בעשי"ת תשפ"ד:

ב"ה הכל התנהל על מי מנוחות.

בא' סליחות עדיין התפלל מורינו הר"מ שליט"א לפני התיבה.

אך השנה לא ירד לפני התיבה - לא בער"ה ולא בתפלת שחרית בא' דר"ה - כמנהגו כל השנים, מפאת חולשה ברגליו.

אך בר מן דין הכל התנהל כרגיל, התפילות התפלל קצת יותר קצר מכל השנים - עדיין לקח לערך שתי שעות לשמנ"ע - אבל הוא ב"ה עומד על משמרתו כמדי שנה בשנה, וקוי ד' יחליפו כח.

בכל השנים שעברו עד לשנה זו "כל" השמונה עשרה של הימים הנוראים היו לפעמים אף ג' שעות, כך שרובו ככולו של היום עבר עליו בשמו"ע בראש השנה.

היינו הולכים לביתנו, ואחרי גמר סעודת החג הלכנו לביתו לברך ולהתברך.

אך השנה כשבאנו לביתו אחר גמר הסעודה (לערך בשעה 11:30 בלילה) כבר היה לקראת גמר סעודתו.

בתפילת שחרית שנה זו גמר תפילתו לערך שעה וחצי עד שעתיים, שהוא מהר מהרגלו.

ובתפלת מוסף גמר תפילתו לפני תחילת התקיעות של חזרת הש"ץ (אצלינו תוקעים בחזרת הש"ץ).

בשנים עברו הי' גומר בערך בברכת כהנים ולפעמים אף לאחריו.

לפני מנחה הוא מגיע כמה דקות לפני התפילה, ותוקעים לפניו עוד שתי סדרים ועוד עשרה קולות בשופר תימני.

כמובן אינו עומד כל השמנ"ע, הוא מתיישב וקם לסירוגין.

הוא אינו מסכים שימתינו עליו, וממילא התפילות מתקיימות כרגיל כאילו הוא אינו בנמצא.

ובין התפילות הוא יושב ואומר תהילים עד שראשו נשמט, וחוזר חלילה עד התפילה הבאה. אשרי עין ראתה כל אלה.

וד' יחזקוהו, ויהי"ר שעוד ינוב בשיבה לאורך ימים ושנים עדי נזכה להגלות מלכותו עלינו ברחמים גדולים בב"א.

עבודת כהן גדול ביום הקדוש - תשפ"ד

קסא)... לגבי דרשת כל נדרי אי"ה אחרי החג כשיסודר לדפוס אשלח

הנוסח המלא אך על קצה המזלג.

ב"ה זכינו לדרשת כל נדרי לערך כשעה, הוא דיבר על מה שמתבקש מבני ישיבה הוא לאין ערוך ממה שנתבקש מעמך בית ישראל.

וכן דבר על פרצת הפאות הנכריות שנתארכו לאחרונה, ואמר בתוך הדברים בלבת קודש "שמבטיח שמי שמקבל על עצמו מיד בגמר ההבדלה לקצר הפיאה נכרית לשיעור המותר בהלכה הוא מבטיח להם שיראו בנים גדולי תורה ויראהו".

וכן הזכיר כדרכו את מרן הגרי"ז מבריסק זצ"ל שיומא דהילולא שלו הוא

בליל התקדש כל נדרי.

ואמר בשמו שאחרי החורבן הנורא היתה עת פקידה "אבער די ציונים האבן עם צונגנאפט", ועכשיו שרואים בחוש איך שהכל שם מתפרק מבפנים הוא מבקש מהרבש"ע להיות שנראה שהציונות מתבטלת כבר אפשר להחזיר העת פקידה שגזלו מאתנו, ונזכה כבר להיגאל.

התפילות היו ב"ה כרגיל, זולת כמה שעות שהי' בחדרו מחמת חולשה והתייבשות, אך נתנו לו נוזלים בתוך הוריד, וב"ה חזר לאיתנו, ובתפלת נעילה עבר לפני העמוד און ס'האט געקנאקט א נעילה כמקדמת דנא.

עבוה"ק בראש השנה - תשפ"ה

קסב) י"ג מידות תשפ"ה

ב"ה ימי הרחמים עברו בשופי.

מרן שליט"א עבר לפני התיבה במוצאי מנוחה כדרכו מידי שנה בשנה בקול הולך וחזק ובהשתפכות הנפש כמימים ימימה.

בראש השנה בערב קיצר בשמנ"ע.

וזה לי הפעם הראשונה בחיי שזכיתי לברך ולהתברך בברכת השנים לאחר גמר התפילה בביהמ"ד - מה שבדרך כלל הייתי הולך לביתו לאחר גמר סעודתי - הוא גמר שמונה עשרה ממש כמה דקות אחר סיום התפילה בביהמ"ד, ועדיין היו מתפללים שם.

ועברנו לברך ולהתברך, ומרן שליט"א הקפיד שכל אחד יברך אותו, אחרי שהוא בירך אותם.

בבוקר בשחרית לא שמתי לב למשך זמן תפילתו אך כמוסף "קיצר מאוד" בשמונה עשרה, וגמר לערך אחר "שעה וחצי" מה שבדרך כלל הי' לוקח ג' שעות. (לא לשכוח, מדובר מיוחד קשיש בן מאה ושלוש שנים...)

בתקיעות הי' הבעל מקריא.

ובחזרת הש"ץ הי' בנו בכורו הגאון רבי אליעזר שליט"א הבעל מקריא.

לפני מנחה, בשתי הימים כמנהגו שמע עוד כשלושים קולות.

ובמוצאי שבת שובה מסר שמועס כ'ארבעים דקות' בלהבת אש.

חבל שלא זכית לבא, אך עוד חזון למועד אי"ה, בברכת גמח"ט.

ימים נוראים תשפ"ו - די לעצטע ראש השנה...

קסג) י"ג מידות תשפ"ו - כבוד ידידי שליט"א

איך אוכל לכתוב לך על סדר הימים האחרונים כשאין שום סדר?

'מצב' הוא הגדרה על דבר סטטי, עצם המילה 'מצב' הוא דבר בלי שינוי, וכאן כל רגע כמעט הוא בפני עצמו.

'יסורים' יש בעיקר 'ייסורי נפש'.

לגבי היום הקדוש לא נראה שיהיה כמדי שנה בשנה, כנראה יהי' בביתו. ב"ה כנראה שתפלותיך עשו רעש גדול בשמים, כי הי' כאן היום הרופא של הלב שלו זה עשרות בשנים, וב"ה הי' שבע רצון ממצב הבריאות של מרן שליט"א, וגם הרופא של העור הי' כאן ואמר שהפצע אך כפסע בינו לבין רפואה שלמה, שהוא ממש חסד ד' ולא כדרך הטבע, וב"ה במצב הנפשי היום הי' ממש להפליא.

המשיכו להעתיר בעת רצון וד' ישלח לו במהרה רפו"ש בגוף ונפש. בברכה שיוכה לגמח"ט ותיעתרו מן שמיא בכל משאלות לבכם.

י"א תשרי ממחרת יום הקדוש תשפ"ו - כבוד ידידי שליט"א

איש בשורה אנכי היום.

כי חרדת הלב בימי אלול הי' נראה בחוש וגם מורגש כפי הנראה מהנ"ל.

רשימות וזכרונות בצל הקודש

קסו) קבלתי רשימ"א קדיש"א מהג"ר חיים בהגרי"י שלעזינגער שליט"א נכד מורינו ז"ל, ממה שזכה לראות במשך השנים אצל מורינו הראש ישיבה ז"ל בימים הנוראים.

ארשום למשמרת זכרונות ימי קדם מה שזכינו לראות מידי שנה בשנה בהילו נרו על ראשינו.

- א. בימי אלול התענה מידי יום ביומו עד חצות היום, והתפלל מנחה בתפילין דרבינו תם, באוצר הספרים הסמוך לביהמ"ד.
- ב. הנהיג שבכל מוצאי שבת בימי אלול יהיה 'סדר מוסר' בישיבה אחרי 'השמועס', והיה מסתובב בין הציבור, להנהיג ערנסטקייט על הסדר.
- ג. כידוע בימים הנוראים התפלל שמו"ע כמה שעות, היה יכול להתארך כשלוש שעות.

מטעם זה גם יותר על החומרא מבית בריסק לשמוע כל מילה מהבעל תפילה בחזרת הש"ץ בתפילת מוסף ר"ה, כדי לצאת התקיעות שופר עם הפסוקים של 'מלכיות' 'זכרונות' 'שופרות'.
וכן לא שימש כבעל מקריא רק בתקיעות דמיושב, כי בדרך כלל היה עדיין באמצע שמו"ע עד כמעט סוף חזרת הש"ץ!! והגה"צ ר' אפרים לאנדאו ז"ל מילא מקומו כבעל מקריא.
ד. פעם הסתכלתי בהמחזור שלו אחרי שהציבור כבר עזבו את הישיבה אחר תפילת מעריב בליל ראשון של ר"ה, וכמדומה לי היה עדיין באמצע ברכת 'אתה קדוש' בכזה דביקות ובכיות שאי אפשר לתאר כלל....

אני זוכר שאחר תפילת ערבית בליל ר"ה, זכיתי ללוותו כמה שנים רצופים והיה שמח ומרומם מאד [והיות ולא היה לו למי להגיד "לשנה טובה" כי זה היה כבר כשעתיים וחצי אחרי סיום התפילה וע"כ] באמצע הדרך הפסיק ופנה לביתו של בנו בכורו הגאון רבי אליעזר שליט"א, וכן אצל אלמנה חשובה אחת שהיתה גרה בדרך לביתו, ורק אח"כ באו כמה מהתלמידים לביתו להתברך מפיו [ביניהם הגה"צ ר' יודל בלייער שליט"א והגה"צ ר' בערל שטראה שליט"א ועוד].

ה. פעם אחד הייתי שם כשסיים התפילה ורציתי ליטול ה'טישוס' [שהשתמש בו משך שמו"ע מכל הבכיות הנוראות ששפך לפני קונו] ולהניחם לאשפה ולא נתן לי לקבל ממנו ה'טישוס' [מסתמא משום 'בל תשקצו'] והלך בעצמו להניחם לאשפה.

ו. פעם כשישנתי בביתו ביום כיפור ורצה להקיץ אותי לתפילת שחרית (כידוע לא השתמש בשבת בשטעקן בחוץ, וע"כ היה סומך על אחד מנכדיו ואני זכיתי כעשר שנים ללוותו ביום הקדוש והנורא!) לא קרא לי בשמי בשירות, רק אמר משהוא איזה תפילה וכדו' בקול רם כדי שאני אשמע ולקום.

ז. כשהתחיל לדרוש ה"כל נדרי דרשה" היה פניו בוער כאש והיה כזה רצינות באוויר שאי אפשר לתאר [כל ימי חיי (אני לא מגזים כלל) לא ראיתי כזה ערנסטקייט כמו שראיתי אז על פניו....] (המשך הזכרונות בגליון הבא בס"ד)

ב"ה, מורינו הראש ישיבה שליט"א הגיע ל'כל נדרי' ואף דרש לערך כרבע שעה. דיבר הרבה שכל מה שעושים צריך להיעשות בקדושה וטהרה בפרט בדורו של משיח.

וכן דיבר על עשויים דברים בלי מחשבה קודמת למעשה (מלומדה) ואמר שצריך לכה"פ פעם בשבוע להקדיש זמן למעשה אחד מסויים שאפשר לעשות יותר טוב.

וגם דיבר לעזר"נ להתחזק בצניעות "אזוי ווי די באבעס פון אמאל" ואז בודאי יצליחו לגדל בנים נאמנים לד' ולתורתו.

הוא דיבר ממש בשארית כוחותיו וקצת הי' קשה לשמוע, אבל לכה"פ שלישי מהביהמ"ד שמעו דבריו.

ביום, הי' בבית עד תפלת נעילה, ובנו בכורו ניגש לפני התיבה, אך ה"אבינו מלכינו" וכן "פסוקי היחוד" אמר בעצמו ממש כבשנים קדמוניות ונשמע קולו אפי' בקצה העזר"נ.

ברכת השנה לכ"ק מרן רבינו שליט"א

אליקים שלעזינגער
ר"מ ישיבה הרמה
ק"ק לונדון י"ע

קסו) בס"ד בין כסא לעשור
תשע"ז

שוכט"ס ליד"נ איש אשכולות

הרה"ח ר' שמואל שלמה טעלער נ"י
יישר כח עבור ברכותיו בטלפון,
ויזכה ידידי לגמח"ט בשנה טובה
ומבורכת ויצליח בכל אשר יעשה לזיכוי
רבים, ומילוי כל משאלות לטובה בכל ...
עם כל הנלוים אליו.

אודה לו אם יוכל למסור ברכתי לכ"ק
אדמו"ר שליט"א לגמח"ט וכת"ם, שנת
חיים וברכה בעבודתו הק'.
והרמת קרן התורה בין אנ"ש הוא
ענין נפלא עד מאד.

ויעזור השי"ת שיאריך שנים על
ממלכתו, וימשיך כבוד שמים בזמן נסיון
אלה, ובמהרה נראה בביטול מלכות זרין
(כלשון הרמב"ם בברכת ולמלשינים)
וירום קרן משיחו בביאג"צ בקרוב דידן.
מאת ידידו מוקירו עוז ומברכו.

אליקים שלעזינגער

הכל הוא רק בכח התפילה!

קסו) יד ימינו ונאמן ביתו הרה"ח ר' יואל אדרי שליט"א כותב לי:
כששאלתי פ"א על אריכות תפילותיו בימים הנוראים - אשר כידוע כל
שמו"ע לקח לו לערך שלשה שעות בלי שום גוזמא - ואמר לי "איך דאוריין
אויף ערליכע קינדער".

ושאלתי 'כולי האי?' - היינו הם כבר היו כולם יראים ושלמים מרביצים
תורה מובחרים, וכי הם עדיין צריכים לתפילותיו? - וענה לי "וואס מיינסטו
זיי וואסן ווי די גראזז?!!... דהיינו שבילתי תפילה שום דבר לא הולך.

הגם שכשגמרנו תפילת ערבית ברה"ה הוא בקושי גמר ג' ברכות ראשונות,
אך כבר מקובלני ממנו שאת הזכרותיו הוא מכון בברכת אבות.

דער דאקטער זעהט אויפן טעסט אז עס איז חודש אלול!

קסו) וכן הי' זה פעם אחת בחודש אלול, היינו אצל הרופא לעשות בדיקה
בלבו, והרופא נבהל מהתוצאות שהיו מדאיגות, והרופא שהי' גוי חשש מאד.
ואמרתי לרופא שאיני יכול להסביר לו למה, אך בימים אלו הוא נמצא
בסטרייט גרול, ושיעשה שוב הבדיקות אחרי חדש תשרי ויראה שאינו גרוע
כמו שחושב.

ואכן עשה כך, וכשבדקו בחדש מרחשון היו הבדיקות הרבה יותר טובות,